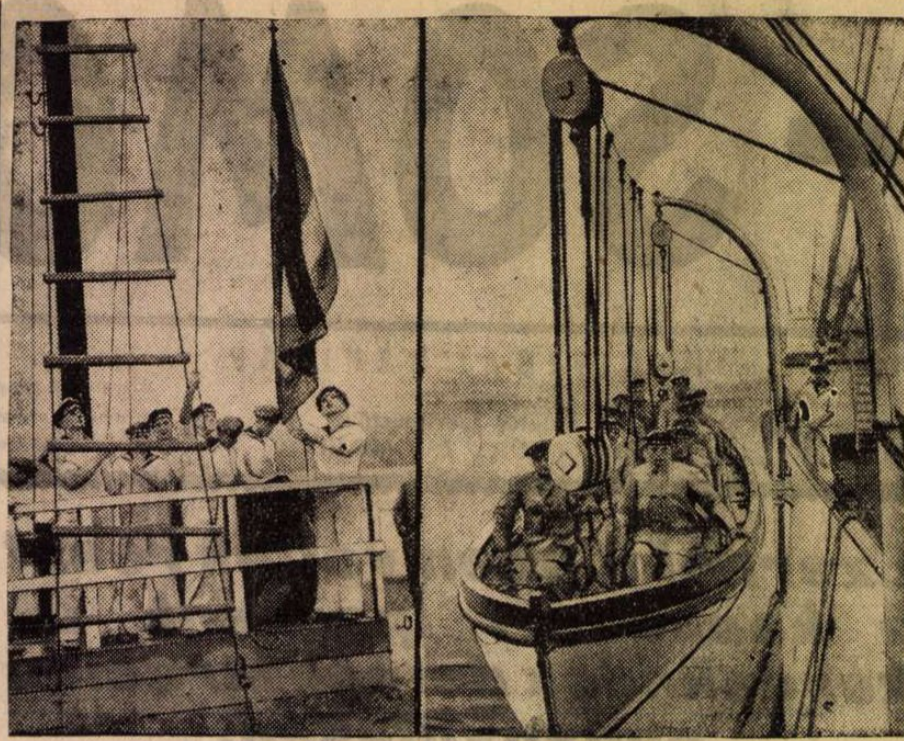

Geisler István

indokolta meg ezután a határozati javaslatnak főleg kereskedelmi vonatkozású pontjait, így az 1., 4., 6. és 11. alattiakat. Megelőzőleg azonban kifejtette az egész világra szétterjedt gazdasági válság valódi okát és magyarázatát adta az európai széttagoltság, elkülönözés, ön-ellátási politika és más káros tényezők válságot mélyítő kihatásainak. Hangoztatva, hogy a 31 önálló vámterületre szétforgácsolt Európa, melynek államai mesterséges és túlzott mérvű vámvédelemmel zárkóznak el egymástól a természetes árukicserélés megkönnyítése helyett, vesztébe rohan, holott itt lenne a 24-ik óra utolsó perce arra, hogy a háborús és nem a XX. század negyedik évtizedéhez illő eddigi gyűlölködő mentalitás megváltozzék. Mert a népek nem gyűlölik egymást, csak egyes érdekes csoportok szilják saját javukra, de az államok nagy kárára a kölcsönös gyűlölködést. A középkor sötét századaiban a vallásos eszméktől megtévedt emberek egy-egy csoportja önkorbácsolásban és egymásnak szeges ostorokkal való verésében találta lelki gyönyörűségét és így vélte elérni az üdvözülés útját. A XX. század modern flagellánsai a gazdasági szeges-korbács ütlegeit mérik államonként egymásra. De ennek az ósdi mentalitásnak meg kell változnia, ha előbb nem, akkor majd a most felövő generáció közreműködésével. Mert ennek az időnek, a megértés és békés munka útján való boldogulni tudás korszakának el kell következnie. Le fogják rombolni valamikor a mesterséges válaszfalakat az országok határain. Addig is a magyar viszonyok között arra kell törekedni, hogy azt a hajót, amely a válságok hullámai között küzd a habokkal, nyugodtabb révbe kormányozzák az illetékesek és ebben a hajóban kapjon helyet az ipar és kereskedelem is, hogy mire eljön a munka jobb ideje, legyen is, aki azt el fogja végezhetni. Ezt célozzák a határozati javaslat pontjai, amelyeknek elfogadását ajánlja, annál is inkább, mert e kívánalmak nem teljesítése esetén el fog pusztulni a városi lakosság s vele fog pusztulni az egész ország is. (Éljen! Taps.)

Sebők Jenő,

az Iparostársaskör ügyvezető elnöke a kaposvári iparostársadalom nevében hangoztatta, hogy Kaposvár 1100 iparos, akik közül azonban alig száznak van munkája, minden időben eleget tett hazafias és polgári kötelességeinek, megérdemlik tehát, hogy most, amikor a megélhetés legnagyobb nehézségeivel küzdenek, illetékesek jóakarata figyelme feljűk forduljon. Rámutatott arra, hogy a karteleknek a megrendszabályozásánál egyensúlyba lehetne hozni a mezőgazdasági termelvények árát az ipari termékek árával, a 30 éves házadómentesség visszaállításával fel lehetne támasztani a teljesen pangó és mintegy 30 szakiparost foglalkoztatni tudó építőipart. Az elévült adóhátralékok teljes törlesztésével a kamatláb mérséklésével, olcsó hitel nyújtásával és az OTI öregségi ágazatának leépítésével mozgóképessé lehetne tenni és újra talpra lehetne állítani a kisipart és a kis-kereskedelmet. Végül a kisebb javadalmazású köztisztviselők fizetésének visszaállítását javasolta mert ennek a nagy fogyasztórétnek a hiányzó fillérei nagyon szükségesek a gazdasági élet zökkenésmentes

Az elsőlyedti Nióbe német iskolahajó utolsó gyakorlatai.

vérkeringéséhez. A tetszéssel fogadott beszéd után

Dobsa László dr.,

az IPOSZ igazgatója hatásos szavakkal magyarázta meg, hogy a végromlásba jutott iparosok és kereskedők eme demonstrációja nem akar mást, csak azt, hogy felhívja az intézőkörök figyelmét erre a két legmegbízhatóbb, leghazafiasabb, leginkább dolgozni szerető rétegre, hogy történiük már valami az ő érdekükben is, mert ma már nem lehet minden baj okát kizárólag Trianonra hárítani. Ismerjük be ugyanis az illetékesek, hogy vannak panaszok, amelyek helyileg is orvosolhatók lennének, vagyis függetlenül a világválságtól megszűnhetnek. Ma már csodálattal lehet azt kérdezni, hogy vajjon az iparos és kereskedő miből él? Utalt ezután arra, hogy a kétségbeejtő helyzet odáig romlott, miszerint ma már *félt, hogy ez a megbízható, hazafias réteg végső elkeseredésében átmegy azoknak a táborába, akikre azután sem a nemzet, sem az ország nem számíthat.* Kell tehát, hogy a figyelem ráterellessék ezekre az állapotokra, éppen a nemzet és az ország érdekében, mert most még a roncsokat legalább meg lehet az utolsó pillanatban menteni, de igen hamar, mert késő lesz és az a bizonyos özönvíz maradék nélkül elvisz mindent, ami azután nagyon is hiányozni fog az újjáépítendő Magyarország polgári társadalmának. Ha tehát szükség van ránk iparosokra és kereskedőkre, akkor tessék megmenteni bennünket, most, ameddig még lehet. Cselekedjenek, hogy hivatásunkat az egész ország érdekében teljesíthessük. (Éljen. Taps.)

Varannai Aurél dr.,

az OMKE kiküldöttjeként üdvözölte a nagygyűlés imponáló tömegét és higgadt megfontoltságát. Hivatkozott arra, hogy az OMKE már jóval ezelőtt, mintegy 10 éve rámutatott arra, hogy ez a megmozdulás szükségképpen be fog következni az iparosok és kereskedők részéről, mert még görnyedve sem bírják elviselni a rájuk kirótt és kirovandó terheket. Tervszerű gádzádkodás helyett öletszerű kapkodás volt tapasztalható. Pedig cikusz-bűvészzel nem lehet a közgazdasági életet irányítani. Sok hiba történt. A kereskedelem szabadá tétele helyett érdeklársaságok nyertek támogatást, holott a kiváltságokkal való jutalmazást a többi

termelési ágak és végül az egész ország sinli meg. A magyar mezőgazdaságon, mindnyájunk élető elemén ugyanaz az okos gazdasági politika segíthetne legtöbbit, amelyik boldogulni iengedné az iparost és kereskedőt is. Ezért kell követelnünk a protekcionizmus megszüntetését, a termelési költségek csökkentését és valaminő segítséget az iparosnak, kereskedőnek is! Az itt előterjesztett határozati javaslat nemcsak azt bizonyítja, hogy a kaposvári iparosok és kereskedők el vannak keseredve helyzetükön, hanem egyszersmind azt is, hogy még ilyen körülmények között is a józan mérséklet álláspontja szerint formulázták meg kívánságaikat, noha tudjuk, hogy az elkeseredés sokkal nagyobb, mint amekkorát kimutatunk. Hálás ezért a szolidáris megmozdulásért, amely nem felkelés az ország gazdasági rendje ellen, hanem ellenkezőleg, felkelés mindnyájunk s az ország jobb jövője érdekében. Végül megígérte, hogy az OMKE magáévá teszi a határozatokat és arra fog törekedni, hogy a kívánságokat a megvalósulás stádiumába segítse.

Mácsovics Lajos

mint a demonstrációra irányuló indítvány benyújtója fűzött ahhoz néhány indokolást. Hangoztatta: kiméleti időt kér a fizetések teljesítésére az iparos és a kereskedő is, mert nem azért nem fizetnek, mert nem akarnak, hanem azért, mert nem tudnak, nem bírnak. Az adóztatási politika is nagyban hozzájárult a lerongyolódáshoz. Még most is jövedelmükkel arányban nem álló adókat fizetnek velük. Ez ellen a szellem ellen küzdenek. Kérte a határozati javaslat elfogadását.

Vamosi István

»néhány virágszállal« kívánta kiegészíteni azt a csokrot, amely a határozati javaslatokban foglaltatik. Majd azt fejtegette, hogy a határozatok belpolitikailag teljesíthetők. Kifogásolta a telefon-drágítást. A tisztviselők fizetésének lecsökkentését progresszív alapon kell végrehajtani, ugyszintén az adóztatást is. Majd az inségadóról és nyomorenyhító akcióról beszélt, hangsúlyozván, hogy ahol a nyomor egyesíti az embereket, ott nincs pártpolitika, ott nincs felekezeti különbség. Lehet, hogy nem mindenkinek tetszik a határozati javaslat, de azért fogjon össze mindenki, mert a vonatból kiszórt szikrácskák elpusztulnak, de bent a ka-

zánban együttesen játszi erővel röptetik a nehéz vonatot is. (Taps.)

Egyhangulag

fogadta el ezután a nagygyűlés a Fonai elnök által feltett kérdés nyomán a határozati javaslatot, kimondván egyszersmind azt is, hogy azt megküldik Somogy megye összes országgyűlési képviselőinek, a miniszterelnöknek, a kereskedelmi és pénzügyminiszternek, a pécsi Kamarának, az IPOSZ-nak és az OMKE-nek, mindenütt kérve a sürgős elintéztést.

Ezután Fonai elnök záró szavával délután 5 órakor a legteljesebb rendben véget ért a nagygyűlés.

Katolikus templomot építenek Balatonfenyvesen.

A hitélet a maga teljes szépségében virágozik a balatonparti fenyvesek között is. Ma a város falain kívül, ahol nincs köböl épített templom, ahol a csodás természet ihletű áhitatra a hívő lelkeket, a hitélet áldozatot hozó katolikus öntudat legszebb gesztusát mutatta Balatonfenyves katolikus társadalma, amikor egy különálló egyházközség megalakítását és anyagi áldozatokat nem kimélve, a legrovidebb időn belül felépítendő katolikus templom felépítési költségeit vállalta. Balatonfenyves nyaraló közönsége körében megindult igen régi keletű mozgalom az, mely egy különálló egyházközség megalakítása érdekében folytatott agilis és fáradságos munkát mind a mai napig.

Az egyházközség megalakítását sürgető ténykörülmények legsúlyosabbika az volt, hogy a folyton fokozódó balatoni fürdőélet kiépítette Bal-fenyvest. A legközelebbi egyházközségtől — Fonyódtól 8 kilométernyire van. Ezt a hosszú utszakaszt kellett végiggyalogolnia a legtöbbit, aki vasárnapi szentmisét akart hallgatni. Már megválasztották az alakuló közgyűlést előkészítő bizottságot, melynek elnöke a világiak részéről daruvári Kacs-kovics Lajos ny. alispán, az egyháziak részéről Ify Lajos fonyódi plébános lettek. Kacs-kovics Lajos elnökletével megtartott szabadteri közgyűlésen megjelentek: Forgách Franciska grófnő, Bakay Árpád és Körmendy László századosok, Kovács Buna János szkv. főhadnagy, Cvingler Ferenc, Neliba Gy. folyam- és tengerhajózási főfelügyelő, Szabó Antal fegyver és sportáru nagykereskedő, Lohr Gyula postafőellenőr, Tóth Jenő dr. egyet. titkár, Rohonyi Dezső és Bajza Pál MÁV. felügyelők, Malek László dr. ügyvéd, Lomoschitz Károly polg. isk. c. igazgató, Soltész József, Szerény Alajos és Kautny Károly tanárok, Kovács István állomásfőnök, Pataki István MÁV. intéző, Molnár Nándor és Mészáros Károly el. isk. igazgatók, Kosáros Mihály és Szalay Antal tanítók, Bogsch Géza-né doktorné, Hudetz Jánosné, Szilassy Lajos építész, Dénes Sándor, Pálfi László és ezeken kívül mintegy 500 főnyi gyülekezet.

A balatonparti egyházközség alakítás a katolikusok társadalmi tömörítése szempontjából is nagyjelentőségű. A nagy területen elhúzódó balatonfenyvesi villalakókat a katolikus szolidaritás érzése egyetlen családdá öleli, amely egyházközséget alakított és templomot épített velük. A templomépítéshez rövid napok alatt önkéntes adakozás útján 3000 P gyűlt össze.